

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Sveikiname Jus, sulaukusius didžios Velykų šventės! Švenčiame kartu mūsų Šventę!

*Tedžiūgauja dangaus angelų minios! Tebūna džiaugsmingai švenčiamos
dieviškos paslaptys, ir tesveikina Kristaus pergalę skardūs trimitai!
Tesi linksmina nušvitusi žemė ir, amžių Valdovo spindesio nušviesta, tepajunta,
kad pasaulyje tamsa jau išsisklaidė.*

*Tesidžiaugia Motina Bažnyčia, tokios šviesos žiburiais pasipuošusi, o nuo
galingos tikinčiųjų giesmės skliautai šie tėvirpa.*

*O, koks nuostabus Tavas gerumas, kokia neprilygstamai didi Tavo meilė:
išvaduoti vergui atidavei Sūnų!*

*Štai dabar Velykų šventės, kada aukojamas tikrasis Avinėlis ir Jo kraujas nuo
amžinosios mirties gelbi tikinčiuosius.*

Adomo nuodėmė iš fikro buvo prasinga, nes Kristaus mirtis ją išdildė!

Tikrai laiminga ta kaltė, kuri susilaukė tokio didžio Atpirkėjo!

*Tikrai šioji naktis palaiminga: jai vienai teko laimėti patirti metą ir valandą,
kurią Kristus iš mirties prisikėlė!*

Tai ta naktis, apie kurią parašyta: „Naktis bus šviesesnė už dieną“ ir:

„Nuo džiugesio mano šviesu darosi naktį.“

*Šios nakties šventimas traukia nuo kalčių, nuodėmės plauna, puolusiems
grąžina nekaltumą, nuliūdusiems – džiaugsmą; ji maldo neapykantą,
vienija širdis, palenkia išdidumą.*

Iš velykinio šlovinimo giesmės

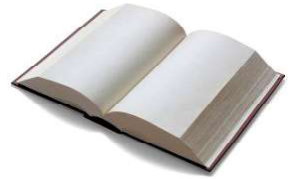
**Mūsų velykinis Avinėlis – Kristus
jau paaukotas.
Tad švęskime šventes su Viešpačiu.
(Plg. 1 Kor 5, 7b–8a)**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 10, 34a. 37-43; Ps 117, 1-2. 16-17. 22-23; 1 Kor 5, 6b-8

Psalmės atliepas

Viešpats šią dieną mums davė, –
linksminkimės, džiugėsį skleiskim!

Evangelija pagal Joną (20, 1-9)

Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdaliatė atėjo pas kapą ir pamatė, kad akmuo nuverstas nuo rūsio angos. Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir mes nežinome, kur jį padėjo.“

Petras ir tas kitas mokiny nuskubėjo prie kapo. Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokiny pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapo rūšį. Pasilenkęs jis matė paliktas drobules, tačiau į vidų nėjo. Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įėjo į rūšį ir matė paliktas drobules ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą. Tuomet įėjo ir kitas mokiny, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo. Mat jie dar nebuvo supratę Rašto, kad jis turėsiąs prisikelti iš numirusių.

Evangelijos komentaras:

Velykinės žinios esmė yra tokias: Jėzus buvo miręs ir prisikėlė! Jis išėjo iš kapo, kuriame buvo palaidotas, iš mirties grįžo į gyvenimą. Tai Dievo triumfo diena. O kadangi mes esame Jo mokiniai, Velykos yra ir mūsų didžiausia šventė. Galima sakyti, kad krikščioniškoji pasaulio revoliucija prasidėjo nuo tuščio Jėzaus kapo.

Pirmieji krikščionys visą savo gyvenimą grindė Velykų faktų; pranešimas, kad Jėzus prisikėlė iš mirties, tapo naujo gyvenimo šerdimi ir centru. Visa krikščionių liturgija, tikra šio žodžio prasme, buvo - Velykų liturgija; kai bendruomenė susirinkdavo, prisikėlęs Jėzus buvo tarp jų. Jie susirinkdavo švęsti Jėzaus prisikėlimo, Jo pergalės prieš nuodėmę bei mirtį, ir iš anksto dovanoto savo pačių prisikėlimo. Būti krikščioniu - reiškia tikėti priskėlusiu Jėzumi Kristumi. Kiekvienas sekmadienis to šventimas, mažosios Velykos, šio tikėjimo šventimas.

Kokie yra naivūs žmonės manydami, jog Dievą galima nužudyti kankinant ir galiausiai prikalant prie kryžiaus... Dievas yra nenužudomas! Kai kas dar ir šiandien gal kalba, jog Dievo nėra. Kaip galime rasti Šv. Rašte, kad tik beprotis gali sakyti, jog nėra Dievo. Iš savo asmeninio patyrimo filosofas Nyčė žinojo, kad iki beprotiškumo yra klaidi netikinčiojo žmogaus vienatvė: „Gilesniam žmogui reikia draugų; nebent jis dar tebeturėtų Dievą. Aš gi neturiu nei Dievo, nei draugų.“

Šiandien turime prisipažinti, jog ne kartą esame atsisakę Jėzaus, Jį išdavę kaip apaštalas Petras arba Judas. Prisipažinti, jog ne visada tikėjome, jog Jėzus yra mūsų gyvenimo centras. Vienoje savo grandiozinėje kompozicijoje, pavadintoje „Kristaus nuėmimas nuo kryžiaus“, dailininkas Guglielmo Achtermannas nutapė ir save tarp kitų paveiklo personažų, ant atremtų į kryžių kopėčių viršaus betraukiantį vinis iš Jėzaus kojų. Į klausimą, kodėl save taip nutapė, dailininkas atsakė: „Daugelis mano profesijos žmonių gausiomis nuodėmėmis įkalė daug vinių į Jėzaus kūną. Man atrodo, jog pats laikas kai kurias ištraukti.“ Kad ir kas būtų, privalome atsakyti už padarytą blogį, prisikeldami ar pakildami aukščiau virš blogio, ir visa tai dėka Jėzaus prisikėlimo.

Krikščioniškas gyvenimas yra nelengvas, nes paženklintas kaip Kryžiaus kančios. Tai ištikimybės Dievui, Gėriui, Gyvenimui, Gyvybei heroizmas. Jėzaus prisikėlimas mums guodžiančiai šnabžda, jog mūsų pergalės ginklas yra mūsų rankose: pats Jėzus, būdamas su mumis, yra tas ginklas. Ir Jo pergalė yra ir mūsų pergalė.

Prisikėlė! Mes tai liudijame! Iš apaštalų, mačiusių Jį prisikėlusį ir Jį lietusių, iš pirmųjų mokinių, kankinių kraujo ir žodžių mes surinkome šį liudijimą ir su nepajudinamu tikrumu jums skelbiame, jog Jėzus Kristus prisikėlė. Prisikėlė Tas, per kurį mes apdovanoti gyvenimu amžinu, kuriame susibėga visų mūsų gyvenimai, kuriame visa mūsų viltis.

Mūsų vyskupo Rimanto Norvilos velykinis laiškas

Mielieji, nuoširdžiausiai visus Jus sveikinu. Tegul Velykų šventė suteikia kuo gausiau vilties, džiaugsmo ir ramybės mums visiems!

Šventoje liturgijoje prisimindami Evangelijoje aprašomus Kristaus Prisikėlimo įvykius, ir mes, kaip anuomet Marija Magdalietė, kaip apaštalai Jonas ir Petras, su tvirtu tikėjimu priimkime džiugią, visą mūsų žmogišką būtį paliečiančią naujieną. Tebūna ji visų mūsų naujai išgirsta ir su džiaugsmu priimta. Tegul visiems mums šventų Velykų ryto varpai skelbia gyvybės ir meilės pergalę prieš nuodėmę ir mirtį. Tegul Velykų ryto džiaugsmas ir jo dovanojama viltis naujai nušviečia mūsų gyvenimo

kasdienybę, padeda ją labiau vertinti Kristaus prisikėlimo ir amžinojo gyvenimo šviesoje.

Mūsų dienomis, sekdami įvykius savo šalyje ir pasaulyje, išgyvename daug nerimo ir nerimo. Šiuo sudėtingu metu, kai tęsiasi karas Ukrainoje, plečiasi pasaulio galingųjų dominavimo užmojai, kai vis dar nėra tvarios taikos Jėzaus pėdomis paženklintoje Šventojoje Žemėje, sunkiau priimti ir vilties žinią.

Vis dėlto prisiminkime, jog panašiai kaip ir mes šiuo metu, Kristaus mokiniai po Viešpaties pasmerkimo mirčiai ir Jo nukryžiovimo buvo nežinioje, išgyveno daug nerimo. Tačiau Kristaus Prisikėlimas Velykų rytą išskleidė visas netikrumo ir sumaišties sutemas. Kristaus pergalė prieš mirtį atskleidė visiškai naują, viltingą išganyimo perspektyvą visai žmonijai. Tokios naujos vilties mums reikia ir šiomis dienomis.

Pernai popiežius Pranciškus kvietė Šventosios Žemės krikščionis pasitikti Velykas su „uždegtais žibintais naktį“. Tuo metu atrodė, jog karo naktis visiškai aptemdė jų kraštą. Atrodė, kad veiksminga gali būti tik ginklų kalba. Nors šiandien, po metų, tuose kraštuose daug griuvėsių, nors dar daug nesantaikos, priešpriešos žaizdų, visgi dėl visokeriopų taikos siekimo pastangų radosi daugiau vilties. Būkime ir mes turtingi taikos viltimi. Brandinkime ją būdami solidarūs su kenčiančiais Ukrainos žmonėmis, būkime jiems popiežiaus minimais „vilties žibintais“, uždegtais karo nakties tamsoje.

Siekdami savo šalies saugumo, stiprindami gynybinius pajėgumus, nebūkime vien pragmatiški. Kartu ugdykime ir supratimą jog tikėjimo šviesa ir dvasinė tvirtybė didelių iššūkių metu taip pat lemia labai daug. Dievui padedant gėris anksčiau ar vėliau laimi, o ilgiau besitęsiantys išbandymai žmones suvienija, augina gerame, vėl suartina su Viešpačiu. Kaip žinome iš Senojo Testamento išrinktosios tautos istorijos, būtent žmonių nutolimas nuo Dievo, nuo moralės nuostatų atneša ir didelius išbandymus. Nutoldamas nuo Kūrėjo žmogus siekia pats dominuoti, užvaldyti kitus, įsivylauja stipresniojo diktatas. Šiandieninių iššūkių akivaizdoje supraskime, kad patirtas solidarumas skatina didžiadvasiškai atsiliepti, tikėjimas kildina dvasios tvirtybę, gerumas sutelkia ir gausina gerumą. Iš galingo, laike nesustabdomo Velykų virsmo semkimes jėgų kurti pasitikėjimą, sutarimą, taiką pirmiausia savo širdyse, savo namuose, taip pat ir šalia mūsų. Stiprinkime tikėjimą Dievu.

Šių metų Velykų džiaugsmą ypatingai papildo ir Bažnyčioje švenčiami Jubiliejaus metai. Svarbiausias jų atpažinimo ženklas – viltis. Popiežius Pranciškus mus kviečia šiais Jubiliejaus metais ne tik gyventi viltimi, bet ir būti vilties pilgrimais: ir patiems ją stiprintis, ir kitiems viltį liudyti. Tikėjimas Kristaus Prisikėlimu tebūna mums tos vilties stiprinimo tvirtu pamatu.

Švenčiant Didįjį Tridienį Evangelijų skaitiniai, nors kalba apie naktį, tamsą ir mirtį, nuosekliai veda į netrukus pasirodysiančią Prisikėlimo ryto šviesą, atspindinčią gyvenimo pilnatvę. Nors Evangelijos pasakoja apie sunkų ant kapo angos užrūgtintą akmenį, paženklintą antspaudu,

JEI TIK GALĖČIAU NETIKĖTI, kad Jėzus gimė ir gyveno, kaip visi įprasti žmonės; kad Jis buvo nukankintas ir mirė, kaip ir kiti žmonės; kad Jis nebuvo palaidotas ir paskui prisikėlė, – **NEBŪČIAU KRIKŠČIONIS**, ir nešvėščiau šios didžiausios savo ir visų krikščionių (*Jėzaus prisikėlimu tikinčių*) Šventės...
Sava širdimi pajuskiye šios Šventės didumą, ir sušukime sau: “JIS PRISIKĖLĖ!”

Antrasis Velykų sekmadienis ir pasaulinė Gyvybės diena

Ateinantį sekmadienį, švėsdami antrąjį Velykų sekmadienį, taip pat širdies bendrystėje būsime mintimis ir apie gyvybę, švėsdami pasaulinę Gyvybės dieną. Gyvybės dienos tikslas – priminti, kad kiekvieno žmogaus gyvybė – gimusio ir negimusio, sergančio ir sveiko, – ji yra šventa ir neliečiama. Bendraudami su Dievu, dėkosime Jam už gyvenimo dovaną!

Dėkojame visiems bendrakūrėjams, kurie su rūpesčiu ir darbu kūrėte mums visiems velykinį šventiškumą, gražinoite bažnyčios aplinką ir mūsų maldos namus. Velykinio džiugesio Jums!

Išaušo nuostabus Šv. Velykų rytas, Dangus ir žemė prisipildė džiaugsmo, meilės, ramybės. Ir mes, nuskaidrinta širdimi, su šypsena, skubame į šventovę pašlovinti, pagarbinti, pasveikinti prisikėlusį Jėzų!

Dievui yra įdomu - ar žmogus suvokia savo ribotumą, ir tuo pačiu, galybę, kurią įgyjame vienybėje su Juo. Atėjome su malda. Ar mes kreipiamės su prašymu į Dievą, kad norime gražių drabužių, batų..., ar noriu, kad būčiau šviesoje, ramybėje, viltyje, tikėjime ir pasitikėjime Tavimi, Viešpatie, iki galo? Kaip tirpsta vaškas nuo ugnies - tegul žūna nelaimės ir velniai, ir piktos jėgos... Tegul nekimba prie žmonių, mylinčių Dievą, ir mokerčių pagerbti Kryžiaus ženklą.

Tegul šviesa ir ramybė lydi Jus ir Jūsų šeimas, tegul tai gyvena Jumyse! Šviesos visur ir visada, sveikatos, stiprybės, gerumo, meilės, gailestingumo... Būkime geresni vieni kitiems!

Sveiki, sulaukę Šv. Velykų!

Su meile, Ada

Dėkojame visiems žmonėms, kurie rūpinatės, remiate, darbuojatės dėl mūsų visų! Kiekvienas mes stengiamės ir auginame tai, kas mums padeda būti bendrume – Šeimynai!

Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms bei paskiriantiems mūsų bažnyčioms savo 1,2 % GPM. Mūsų bažnyčios turi ir NVO statusą. Ačiū Jums už paramą ir tokiu būdu!

kareivių apsaugą, apie Kristaus mokinių nusiminimą ir netgi būsimojo Kristaus vietininko Petro bailių savo mokytojo išsižadėjimą, visgi Prisikėlimas pakeičia viską. Slegiantis akmuo nebėra kliūtis, sargybiniai ir valdžios antspaudai netenka savo galios, apaštalių baugumas virsta ypatinga drąsa. Apaštalas Petras, apgailėjęs savo silpnumo valandą, uoliai rūpinasi vieninga Bažnyčia, skelbiančia amžinojo gyvenimo viltį.

Švėsdami Kristaus Prisikėlimo iškilnę geriau supraskime, kad tikroji žmonijos viltis yra mūsų Atpirkėjas Jėzus Kristus. Jis yra laikų ir amžinybės Viešpats. O praeinantys išbandymai ir sunkumai teaugina mus kantrume, pasiaukojime, Dievo ir artimo meilėje. Tad priimkime šiandienos iššūkius Velykų vilties šviesoje. Kristaus Prisikėlimo viltis teveda mus į nepraeinantį džiaugsmą, į gyvenimo Jame pilnatvę.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.